

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 15ης Μαρτίου 2005*

Στην υπόθεση C-160/03,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 8 Απριλίου 2004,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την L. Fraguas Gadea, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

υποστηριζόμενο από:

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από την T. Rynnä, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

«παρεμβαίνουσα»

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

κατά

Eurojust, εκπροσωπούμενης από τους J. Rivas de Andrés, abogado, και D. O'Keeffe, solicitor,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (εισηγητή) και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, Γ. Αρέστη, M. Ilešič και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδρίασεως της 6ης Οκτωβρίου 2004,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή του, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την ακύρωση, σε επτά προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων για την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων που δημοσίευσε η Eurojust (στο εξής: προσβαλλόμενες προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων), του σημείου το οποίο αφορά τα έγγραφα που πρέπει να διαβιβαστούν στα αγγλικά εκ μέρους των προσώπων που καταθέτουν την υποψηφιότητά τους σε μια άλλη γλώσσα, καθώς και των διαφόρων σημείων που εμφανίζονται σε εκάστη πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων και αφορούν τα σχετικά με γλωσσικές γνώσεις προσόντα των υποψηφίων.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο τίτλος VI της Συνθήκης ΕΚ για την Ευρωπαϊκή Ένωση περιέχει διατάξεις σχετικά με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, ήτοι τα άρθρα 29 ΕΕ έως 42 ΕΕ.
- 3 Το άρθρο 31 ΕΕ περιγράφει τους σκοπούς της από κοινού δράσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.

4 Το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ προβλέπει τα εξής:

«Το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα και προωθεί, με τις κατάλληλες μορφές και διαδικασίες, όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Προς τον σκοπό αυτό, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί:

[...]

γ) να υιοθετεί αποφάσεις για οποιοδήποτε άλλο σκοπό συνεπή με τους στόχους του παρόντος τίτλου, αποκλειόμενης οποιασδήποτε προσέγγισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις αυτές είναι δεσμευτικές και δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα· το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή αυτών των αποφάσεων στο επίπεδο της Ένωσης·

[...]

5 Το άρθρο 35 ΕΕ είναι σχετικό με τις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου όσον αφορά τις διατάξεις του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου αυτού έχουν ως εξής:

«6. Το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων-πλαίσιο και των αποφάσεων σε προσφυγές που ασκούνται από κράτος μέλος ή από την Επιτροπή λόγω αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους τύπου, παραβάσεως της παρούσας Συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή

της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Οι προσφυγές που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο ασκούνται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση του μέτρου.

7. Το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή πράξεων που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 2, εφόσον η εν λόγω διαφορά δεν μπορεί να επιλυθεί από το Συμβούλιο εντός έξι μηνών από της υποβολής της στο Συμβούλιο εκ μέρους ενός εκ των μελών του. Το Δικαστήριο έχει επίσης αρμοδιότητα να αποφαινεται επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή συμβάσεων που καταρτίζονται βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο δ'.

6 Το άρθρο 41, παράγραφος 1, ΕΕ προβλέπει τα εξής:

«Τα άρθρα 189, 190, 195, 196 έως 199, 203, 204, 205, παράγραφος 3, 206 έως 209, 213 έως 219, 255 και 290 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εφαρμόζονται στις διατάξεις σχετικά με τους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο του παρόντος τίτλου.»

7 Το άρθρο 46 ΕΕ, που περιλαμβάνεται στις τελικές διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθρακα και Χάλυβα και της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας σχετικά

με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την άσκηση αυτής της αρμοδιότητας, εφαρμόζονται μόνον στις ακόλουθες διατάξεις της παρούσας Συνθήκης:

[...]

β) στις διατάξεις του τίτλου VI, σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 35·

[...]»

8 Το άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών της, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας.»

9 Το άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ έχει ως εξής:

«Το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΚΤ, εκτός των συστάσεων και γνώμων και των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων.»

- 10 Το άρθρο 236 ΕΚ προβλέπει ότι το Δικαστήριο «είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο κανονισμός περί της υπηρεσιακής τους καταστάσεως ή οι οποίες προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει».
- 11 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1), έχει ως εξής:
- «Οι επίσημες γλώσσες και οι γλώσσες εργασίας των οργάνων της Κοινότητας είναι η αγγλική, η γαλλική, η γερμανική, η δανική, η ελληνική, η ισπανική, η ιταλική, η ολλανδική, η πορτογαλική, η σουηδική και η φινλανδική.»
- 12 Η απόφαση 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος (ΕΕ L 63, σ. 1, στο εξής: απόφαση), στηρίζεται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως δε στα άρθρα 31 ΕΕ και 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ. Προβλέπει, στο άρθρο της 1, ότι η Eurojust αποτελεί οργανισμό της Ενώσεως και έχει νομική προσωπικότητα.
- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως, η Eurojust απαρτίζεται από ένα εθνικό μέλος, το οποίο αποσπάται από κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με την έννομη τάξη του, και έχει την ιδιότητα του εισαγγελέα, του δικαστή ή του αξιωματικού της αστυνομίας με ισοδύναμες προνομίες.

14 Η Eurojust έχει, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας απόφασης, ως στόχους να προωθεί και να βελτιώνει τον συντονισμό μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, όσον αφορά τις έρευνες και τις διώξεις εντός των εν λόγω κρατών, να βελτιώνει τη συνεργασία μεταξύ των αρχών αυτών, διευκολύνοντας ιδίως την υλοποίηση της διεθνούς δικαστικής συνδρομής και την εκτέλεση των αιτήσεων έκδοσης, καθώς και να υποστηρίζει τις αρχές αυτές ώστε να ενισχύεται η αποτελεσματικότητα των ερευνών και των διώξεών τους όσον αφορά ένα κράτος μέλος και ένα τρίτο κράτος ή ένα κράτος μέλος και την Κοινότητα.

15 Το άρθρο 30 της απόφασης, που τιτλοφορείται «Προσωπικό», προβλέπει τα εξής:

«1. Το προσωπικό της Eurojust υπόκειται, ιδίως όσον αφορά την πρόσληψη και το καθεστώς του, στους κανονισμούς και τις ρυθμίσεις που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Το προσωπικό της Eurojust προσλαμβάνεται σύμφωνα με τους κανονισμούς και τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 27 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως ορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 [...], συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής κατανομής τους. [...]

3. Υπό την εποπτεία του συλλογικού οργάνου, το προσωπικό φέρει σε πέρας τα καθήκοντά του έχοντας κατά νου τους στόχους και την εντολή της Eurojust [...].»

- 16 Το άρθρο 31 της ίδιας απόφασεως, που τιτλοφορείται «Παροχή βοήθειας όσον αφορά τη διερμηνεία και τη μετάφραση», ορίζει τα εξής:

«1. Στις εργασίες της Eurojust, εφαρμόζεται το επίσημο γλωσσικό καθεστώς της Ένωσης [στο ισπανικό κείμενο: El régimen lingüístico de las instituciones de la Comunidad Europea será aplicable a Eurojust].

2. Η ετήσια έκθεση προς το Συμβούλιο, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, συντάσσεται στις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ένωσης.»

- 17 Τα άρθρα 12 έως 15 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ) αφορούν τους όρους προσλήψεως του προσωπικού αυτού. Το άρθρο 12 ορίζει τα εξής:

«1. Η πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων πρέπει να αποβλέπει στην εξασφάλιση για το όργανο της συνεργασίας προσώπων που έχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας και επιλέγονται με την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών των Κοινοτήτων.

[...]

2. Κανείς δεν δύναται να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος:

[...]

ε) αν δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει σε βάθος γνώση μιας από τις γλώσσες των Κοινοτήτων και ικανοποιητική γνώση άλλης γλώσσας των Κοινοτήτων στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τα καθήκοντα που καλείται να ασκήσει.»

18 Το άρθρο 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), που εφαρμόζεται στους εκτάκτους υπαλλήλους βάσει του άρθρου 73 του ΚΛΠ, το οποίο παραπέμπει στις διατάξεις του τίτλου VII του ΚΥΚ, περί προσφυγών, καθορίζει τις προϋποθέσεις παραδεκτού των προσφυγών των υπαλλήλων ενώπιον του Δικαστηρίου. Κατά πάγια νομολογία, νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή οι υποψήφιοι σε γενικούς διαγωνισμούς ή σε διαδικασίες επιλογής, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι υπάλληλοι των Κοινοτήτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 31ης Μαρτίου 1965, 23/64, Vandevyvere κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 49).

19 Στις 13 Φεβρουαρίου 2003, δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* οι προσβαλλόμενες προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων. Όσον αφορά τις εν λόγω προσκλήσεις υποβολής προσφορών, οι απαιτήσεις σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις είναι οι ακόλουθες:

— για τη θέση του υπεύθυνου προστασίας των δεδομένων (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 1), «άριστη γνώση της αγγλικής και γαλλικής· ικανότητα χρήσης άλλων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί πλεονέκτημα»·

— για τη θέση του υπολόγου (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 4), «άριστη γνώση μιας από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ικανοποιητική γνώση μιας

άλλης γλώσσας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της ικανοποιητικής γνώσης της αγγλικής»·

- για τη θέση του εμπειρογνώμονα πληροφορικής (υπεύθυνου Ιστού) για το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 6), «η καλή γνώση της αγγλικής είναι βασικό προσόν. Η ικανότητα επικοινωνίας τουλάχιστον σε δύο άλλες επίσημες γλώσσες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της γαλλικής, θα αποτελέσει σαφώς πλεονέκτημα»·

- για τη θέση του νομικού (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 11), «άριστη γνώση της αγγλικής και της γαλλικής. Ικανότητα χρήσης άλλων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί πλεονέκτημα»·

- για τη θέση του βιβλιοθηκονόμου/αρχαιοθέτη (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 13), καμία ιδιαίτερη απαίτηση·

- για τη θέση του υπεύθυνου Τύπου (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 16), «ικανότητα επικοινωνίας τουλάχιστον στην αγγλική και γαλλική, η γνώση άλλων επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποτελέσει πλεονέκτημα»·

- για τη θέση γραμματέως διοίκησης (ΕΕ 2003, C 34 A, σ. 18), «εμπεριστατωμένη γνώση της αγγλικής και της γαλλικής, η ικανοποιητική γνώση άλλων κοινοτικών γλωσσών αποτελεί σαφώς πλεονέκτημα»·

- 20 Οι εν λόγω προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων αναφέρουν ότι το έντυπο αίτησης υποψηφιότητας πρέπει να συμπληρωθεί από τον υποψήφιο στη γλώσσα του και στα αγγλικά. Επιπλέον, η αίτηση αυτή πρέπει να συνοδεύεται από επιστολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος και από βιογραφικό σημείωμα το οποίο να έχει συνταχθεί αποκλειστικά στα αγγλικά.

Οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με την προσφυγή

- 21 Το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής του.
- 22 Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του ΚΛΠ, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορεί να απαιτείται από τους υποψηφίους παρά μόνο εμπεριστατωμένη γνώση μιας γλώσσας, ήτοι κατ' αρχήν της μητρικής του γλώσσας, καθώς και ικανοποιητική γνώση μιας άλλης γλώσσας, την οποία επιλέγουν οι εν λόγω υποψήφιοι.
- 23 Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του γλωσσικού καθεστώτος της Eurojust, όπως προβλέπεται στο άρθρο 31 της αποφάσεως. Το καθεστώς αυτό ορίζεται στον κανονισμό 1, του οποίου το άρθρο 1 καθορίζει τις επίσημες γλώσσες και τις γλώσσες εργασίας των οργάνων. Δεδομένου ότι καμία διάταξη της εν λόγω αποφάσεως δεν αναφέρει ότι οι γλώσσες εργασίας της Eurojust είναι τα αγγλικά και τα γαλλικά, όλες οι επίσημες γλώσσες της Ενώσεως θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν από τα μέλη της Eurojust και από το προσωπικό της γραμματείας του οργανισμού αυτού. Κατά συνέπεια, οι προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων συνιστούν παράβαση του γλωσσικού καθεστώτος της Eurojust.

- 24 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που διαλαμβάνεται στο άρθρο 12 ΕΚ, καθώς και από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται συναφώς ότι το γεγονός ότι απαιτείται από τους υποψηφίους να συμπληρώσουν ορισμένα έγγραφα στα αγγλικά, καθώς και οι προϋποθέσεις που περιλαμβάνονται στις προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων και αφορούν τις γνώσεις της αγγλικής και της γαλλικής, συνιστούν πρόδηλη δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγενείας, καθόσον τούτο ευνοεί τους υποψηφίους των οποίων η μητρική γλώσσα είναι τα αγγλικά ή τα γαλλικά. Η ευνοϊκότερη μεταχείριση των δύο αυτών γλωσσών ούτε δικαιολογήθηκε ούτε καν αιτιολογήθηκε, πράγμα που συνιστά συναφώς παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως του άρθρου 253 ΕΚ.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Προτού προβάλλει τα επιχειρήματά της επί της ουσίας, η Eurojust προβάλλει ένσταση απαραδέκτου η οποία πρέπει να εξεταστεί.
- 26 Η Eurojust υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, καθόσον δεν υφίσταται κανένα νομικό έρεισμα για την άσκησή της.
- 27 Πρώτον, η προσφυγή δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 230 ΕΚ, δεδομένου ότι ο κατάλογος των πράξεων, των οποίων τη νομιμότητα μπορεί να ελέγξει το Δικαστήριο, δεν περιλαμβάνει τις πράξεις που εκδίδει η Eurojust, η οποία αποτελεί όργανο της Ενώσεως με δική του νομική προσωπικότητα.

- 28 Δεύτερον, η προσφυγή δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 35, παράγραφος 6, ΕΕ, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν αποτελούν ούτε απόφαση-πλαίσιο ούτε μια από τις αποφάσεις που διαλαμβάνονται στη διάταξη αυτή.
- 29 Τρίτον, η προσφυγή δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 91 του ΚΥΚ, στον βαθμό που η διάταξη αυτή, ναί μεν επιτρέπει σε έναν υποψήφιο να ασκήσει προσφυγή στρεφόμενη κατά της προσκλήσεως υποβολής υποψηφιοτήτων, πλην όμως δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να ασκήσει προσφυγή κατά των πράξεων που τεκμαίρονται ότι είναι βλαπτικές για τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο ΚΥΚ.
- 30 Τέταρτον, η προσφυγή δεν μπορεί να στηριχθεί στην απόφαση, καθόσον η απόφαση αυτή δεν παρέχει αρμοδιότητα στο Δικαστήριο να αποφαινεται επί των πράξεων της Eurojust.
- 31 Τέλος, η προσφυγή δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 35, παράγραφος 7, ΕΕ, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για προσφυγή σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 1, της αποφάσεως, ασκηθείσα σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 35, παράγραφος 7, ΕΕ.
- 32 Το Βασίλειο της Ισπανίας υπενθυμίζει ότι η Κοινότητα είναι μια Κοινότητα δικαίου, οι πράξεις της οποίας υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 38), και υποστηρίζει ότι καμία πράξη προερχόμενη από όργανο με νομική προσωπικότητα, υποκείμενο στο κοινοτικό δίκαιο, δεν μπορεί να διαφεύγει τον δικαστικό έλεγχο.

- 33 Αναγνωρίζει ότι, δυνάμει των άρθρων 35 ΕΕ και 46 ΕΕ, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στον τομέα του τρίτου πυλώνα είναι περιορισμένη. Ωστόσο, οι προσβαλλόμενες προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων δεν μπορούν να θεωρηθούν πράξεις εκδοθείσες στον τομέα αυτό και ο έλεγχος του Δικαστηρίου επί των πράξεων αυτών ομοίως δεν μπορεί να εξαρτάται από προϋποθέσεις.
- 34 Το Βασίλειο της Ισπανίας αφήνει ωστόσο στην εκτίμηση του Δικαστηρίου την επιλογή της καταλληλότερης νομικής βάσεως για την προσφυγή του, ζητώντας εν πάση περιπτώσει η συνέπεια του ενδεχομένου σφάλματος που μπορεί να διέπραξε κατά την επιλογή αυτή να μην είναι μια κρίση περί απαραδέκτου ή απουσία αποφάσεως επί της ουσίας της παρούσας υποθέσεως.

Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 35 Κατ' αρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι εναπόκειται στον προσφεύγοντα να επιλέξει το νομικό έρεισμα της προσφυγής του και όχι στον κοινοτικό δικαστή να επιλέξει αυτός την καταλληλότερη νομική βάση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 1974, 175/73, *Union syndicale* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 423, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1998, T-148/97, *Keeling* κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 1998, σ. II-2217). Από την εξέταση της προσφυγής προκύπτει ότι το προσφεύγον την στήριξε στο άρθρο 230 ΕΚ. Επομένως, το παραδεκτό της εν λόγω προσφυγής πρέπει να εξεταστεί με βάση τη διάταξη αυτή.
- 36 Όπως προκύπτει από το άρθρο 230 ΕΚ, το Δικαστήριο «ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων που εκδίδονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΚΤ, εκτός των συστάσεων και γνώμων και των πράξεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παράγουν νομικά αποτελέσματα έναντι τρίτων».

- 37 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των πράξεων των οποίων το Δικαστήριο μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.
- 38 Περαιτέρω, το άρθρο 41 ΕΕ δεν προβλέπει ότι το άρθρο 230 ΕΚ εφαρμόζεται στις διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις που περιλαμβάνονται στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθόσον η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό καθορίζεται στο άρθρο 35 ΕΕ, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46, στοιχείο β', ΕΕ.
- 39 Εν πάση περιπτώσει, το Βασίλειο της Ισπανίας αμφισβήτησε το ότι οι προσβαλλόμενες προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων μπορούν να θεωρηθούν πράξεις εκδοθείσες στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 40 Επομένως, η προσφυγή που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 230 ΕΚ δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτή.
- 41 Όσον αφορά το δικαίωμα για αποτελεσματική δικαστική προστασία στο πλαίσιο της κοινότητας δικαίου το οποίο, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, επιβάλλει όλες οι αποφάσεις ενός οργάνου με νομική προσωπικότητα υποκειμένου στο κοινοτικό δίκαιο να μπορούν να ελεγχθούν δικαστικώς, πρέπει να τονιστεί ότι οι προσβαλλόμενες εν προκειμένω πράξεις δεν εξαιρούνται από κάθε δικαστικό έλεγχο.

- 42 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 30 της αποφάσεως, το προσωπικό της Eurojust υπόκειται στους κανονισμούς και τις ρυθμίσεις που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Επομένως, κατά πάγια νομολογία, οι κύριοι ενδιαφερόμενοι, ήτοι οι υποψήφιοι για τις διάφορες θέσεις που περιλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων, διέθεταν τη δυνατότητα προσβάσεως στον κοινοτικό δικαστή υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 91 του ΚΥΚ (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Vandengyvere κατά Κοινοβουλίου, σ. 49).
- 43 Σε περίπτωση που ασκηθεί μια τέτοια προσφυγή, τα κράτη μέλη θα μπορούν παραδεκτώς να παρέμβουν στη διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 40 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και θα μπορούν, ενδεχομένως, όπως προκύπτει από το άρθρο 56, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του ίδιου οργανισμού, να ασκήσουν αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.
- 44 Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Eurojust ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου της Ισπανίας και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, η Δημοκρατία της Φινλανδίας που παρενέβη στη δίκη θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)